

1995 - 2015 * 20 let

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Drugačen intervju -
Nace Serdinšek, str. 11

7

17

20

21

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštšina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XX
ŠT. 12
9. JULIJ 2015
1,60 EUR

PROSLAVA V SKORNEM str. 7
PESTRO V MEDGENERACIJSKEM SREDIŠČU str. 17
NA OBMOČNEM MNOGOBOJU str. 20
UTRUJENI OGLARJI str. 21

OBČINA ŠOŠTANJ
KOMISIJA ZA PRIZNANJA
 Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
 telefon: (03) 89 84 300,
 fax: (03) 89 84 333

Občina Šoštanj, Komisija za priznanja na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 7/2011) objavlja

JAVNI R A Z P I S

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2015

1. Javni razpis je objavljen za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2015. Podeliti je mogoče največ:

- eno priznanje Častni občan Občine Šoštanj,
- tri Priznanja Občine Šoštanj,
- tri Plakete Občine Šoštanj.

2. Predloge za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2015 lahko podajo:

- občani in združenja občanov iz Občine Šoštanj,
- zavodi, politične stranke, gospodarske družbe in druge pravne osebe s sedežem ali organizacijsko enoto v Občini Šoštanj ter
- subjekti lokalne skupnosti.

Posamezni predlagatelj lahko poda največ:

- en predlog za podelitev priznanja Častni občan Občine Šoštanj,
- tri predloge za podelitev Priznanja Občine Šoštanj in
- tri predloge za podelitev Plakete Občine Šoštanj.

Predlagatelj ne more za prejem priznanja predlagati sebe.

3. KRITERIJI ZA PODELITEV PRIZNANJ

Častni občan Občine Šoštanj Priznanje Častni občan Občine Šoštanj lahko prejme posameznik, ki je s svojim delovanjem, dosežkom ali uspehom doprinesel izjemni prispevek h kakovosti življenja in dela občanov Šoštanj, k razvoju v Občini Šoštanj ali k uveljavitvi in ugledu Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti na državni ali mednarodni ravni.

Priznanje Občine Šoštanj Priznanje Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za takšna dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so opazno izboljšali kvaliteto življenja ali dela občanov ali so opazno povečali razvoj v Občini Šoštanj ali ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

Plaketa Občine Šoštanj Plaketo Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so kakorkoli pozitivno učinkovali na kvaliteto življenja ali delo občanov, na razvoj v Občini Šoštanj ali na ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

4. Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati:

- podatke o predlagatelju (ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega prebivališča oziroma sedeža pravne osebe ali organizacijske enote),
- ime, priimek, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega prebivališča, lahko pa tudi druge
- opredeljene oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za posameznika ali skupino posameznikov,
- firmo oziroma registriran ali drug uradni naziv, sedež in organizacijsko enoto, lahko pa tudi druge opredeljene oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za združenje
- posameznikov, politično stranko ali drugo pravno osebo,
- navedbo predlaganega priznanja,
- navedbo dejanja, delovanja, dosežka ali uspeha, zaradi katerega je predlog podan in utemeljitev predloga,
- listine, katere izkazujejo dejanje, delovanje, dosežek ali uspeh ter izpolnitev kriterijev za priznanje po predlogu, če obstajajo.

5. Prejemnike priznanj Občine Šoštanj določi s sklepom Občinski svet Občine Šoštanj.

Podelitev priznanj Občine Šoštanj opravi župan praviloma na svečani seji Občinskega sveta Občine Šoštanj ob prazniku občine, ali ob drugi primerni priložnosti, kot je kulturna prireditev, športna prireditev ali druga javna prireditev, katere narava je skladna s priznanjem, ki se bo podelilo.

6. Predlagatelji naj predlog za podelitev priznanj podajo na obrazcu, katerega dobijo pri občinski upravi in na spletni strani Občine Šoštanj in vložijo ali pošljejo na naslov Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, **od 15. 6. 2015 do 26. 8. 2015 do 12. ure.**

Predlog mora biti oddan v zaprti kuverti z oznako »**JAVNI RAZPIS ZA PRIZNANJA**«.

Prepozno predložene predloge in predloge, ki jih niso podali upravičeni predlagatelji, bo komisija izločila iz nadaljnje obravnave.

Predsednik Komisije za priznanja pri Svetu Občine Šoštanj Srečko Potočnik, l. r.

IMELI SMO ŠOLO

Tudi v Ravnah smo imeli proslavo na predvečer Dneva državnosti. Pri lipi, ki so jo posadili tisto znamenito leto in ki se zdaj že bohotno košati. Vonj razprtega lipovega cvetja nas je prav milo pobožal, ko smo se zbrali ob njej.

Program je bil ušesu prijeten, Ravenčani imamo take ljudi, ki ga znajo narediti. Košček le-tega so ustvarili ravenski šolarji. Drobižki, zadnjih pet, ki bodo s sabo v življenje še nesli tople, edinstvene spomine na prva šolska leta v ravenski šoli. Kajti z zadnjim šolskim dnem je zaprla svoja vrata.

Ko je govoril predsednik KS, se je pri niza- nju mnogih uspešnih in zaključenih projektov, na katere smo domačini ponosni in se jih veselimo, dotaknil tudi tega, manj veselega, pravzaprav žalostnega. Odkrito je povedal, da se kljub prizadevanjem ni bilo mogoče dogovoriti, da bi šola še služila namenu, zaradi katerega je bila pred do- brimi štirimi desetletji postavljena. Ni šlo, čeprav so za to navijali tisti, ki imajo nad to rečjo formalno in zakonito moč. Žal so se zoperstavili oni, ki ima- jo v rokah druge argumente-svoje otroke.

Vsak ima pravico odločati o tem, kam bo dal otroke v šolo. To je pač prinesla demokrati- ja. Kot vedno, nekaj dobrih, nekaj slabih. Starši se vozijo na delo v Šoštanj, Velenje, pa svoj

podmladek mimogrede zapeljejo v Šoštanj. Po drugi strani pa je res, da danes vaškim mulcem skorajda ni treba narediti koraka do šolskega praga. Stopničko na kombi in drugo z nje. Tako je postreženo, pa še premalo, da bi svoje otroke vpisali v ravensko šolo. Pravega razloga ne vem, najbrž ima vsak svojega. V srcu sem globoko prepričana, da učiteljica Brigita Robida že ne more biti vzrok. Jo že predolgo in pre- dobro poznamo. In ko sem jo na proslavi pogledala med govorom o zaprtju šole, se mi je zdelo da sem videla kaj je nosila v srcu.

To, kar nosim tudi jaz, ki svojih otrok že davno nimam več v šoli. Ob vsakršni priložnosti nanese debata tudi na to. In nisem še slišala človeka, ki bi jasno in glasno rekel: »Prav je, naj jo zaprejo.« Ne, vsi so proti. Samo tisti, ki bi lahko bili, niso.

Žalostna sem in spomini na moja šolska leta, ko sem gulila klopi še v stari šoli, streljaj od nove in ko sem prvo leto (ali še tudi drugo, ne vem več?) pisala s peresnikom in črnilom, kar vrejo. Na učiteljski par, Mojco, ki me je naučila prvih besed. Ki je nekoč prišla mimo naše hiše in rekla: »Ti, Marjana, prideš pa letos v šolo, pa je moj ati rekel: »Marjana že zna pa vse črke!« Moj ati, nikoli ne bom pozabila tiste pohvale,

kako me je dvignil pred mojo bodočo učiteljico!

Ko so tisti, ki so do šolskih vrat pregazili dolge kilometre, premočeni in premraženi stali pred njo, je njihove hlače in bunde obešala nad razžarjeno peč, v kateri so prasketala suha drva, iz gumijastih škornjev pa stresala sneg in jih obračala na glavo, da so se do konca pouka odtekli in osušili. Kot mama, takrat še tovarišica. Žal že pokojna. To se lahko zgodi samo v majhni vaški šoli.

Pa tovariš Franci, ki nas je učil poštevanke, vsega, kar pač pritiče tretjemu in četrtemu raz- redu, zraven pa še šah. Spominjam se tek- movanj, bili smo med najboljšimi v regiji in hodili tudi na državna tekmovanja. Čutim še njegov dih za sabo, ko je napeto strmel v šahovnico in čakal, kakšno potezo bom potegnila. Pa sem potegnila napačno in je vzdihoval: »Ojej, ojej...« Nisem bila med najboljšimi, na tretji ali četrti deski sem igrala, pa še tam zamočila.

Ja, spomini. Imeli jih bodo tudi ti, ki rastejo zdaj in bodo v prvi razred šli v Šoštanj. Vsak otrok ima svoje. Gotovo bodo tudi lepi, edinstve- ni. Ampak ne tako osebni. Kajti razred z dvajset ali več otroki ni kot družina, učiteljica pa ne druga mama. To je lahko samo v taki mali, podeželski šoli. Imeli smo jo in je ne bomo imeli nikoli več.

Foto:arhiv

VSEBINA

Revija za kulturna
in druga vprašanja
občine Šoštanj in širše.

2 Razpis

3 Uvodnik

6 Naša občina

8 Na otvoritvi

11 Naša občina

16 Dogodki in ljudje

23 Zabavna stran

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

*Kritične pripombe na vsebino ali
obliko Lista bodo dosegle svoj
namen le, če jih boste posredovali
s kratkim sporočilom na
e-naslov list.urednik@gmail.com*

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 13, pošljete najkasneje do
15. julija 2015 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Foto naslovnice:

Dejan Tonkli

Fotografije na zadnji strani:

RPG Šoštanj

**ZAGOTOVITE SI SVOJ IZVOD
NAŠE SEDANJOSTI DANES
IN ZGODOVINE JUTRI.
BERITE LIST!**

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam List, revijo za kulturna
in druga vprašanja občine Šoštanj in širše,
za letno naročnino v višini 20 €.

List pošiljajte na moj naslov:

_____ (ime in priimek)

_____ (naslov)

_____ (pošta)

_____ (lastnoročni podpis)

Z naročilom v letu 2015 sem si zagotovil
posebno knjižno nagrado, meseca
decembra 2015.

Prostor za
znamko
vrednosti A.

Zavod za kulturo Šoštanj

Trg svobode 12

3325 Šoštanj

Prenova Trga svobode v Šoštanju

OBČINA ŠOŠTANJ

Občina Šoštanj je pristopila k prenovi Trga svobode. Trg svobode je bilo nujno preurediti, saj zelenice niso imele mestotvorne funkcije, parkiranje je bilo ponekod stihajsko, drevnina je zastirala poglede na ključni točki območja: spomenik NOB in stolpič na stari mestni hiši, javna razsvetljava pa je bila dotrajana. Na novo se bo uredila kanalizacija in izvedlo novo tlakovanje. Odstrani-

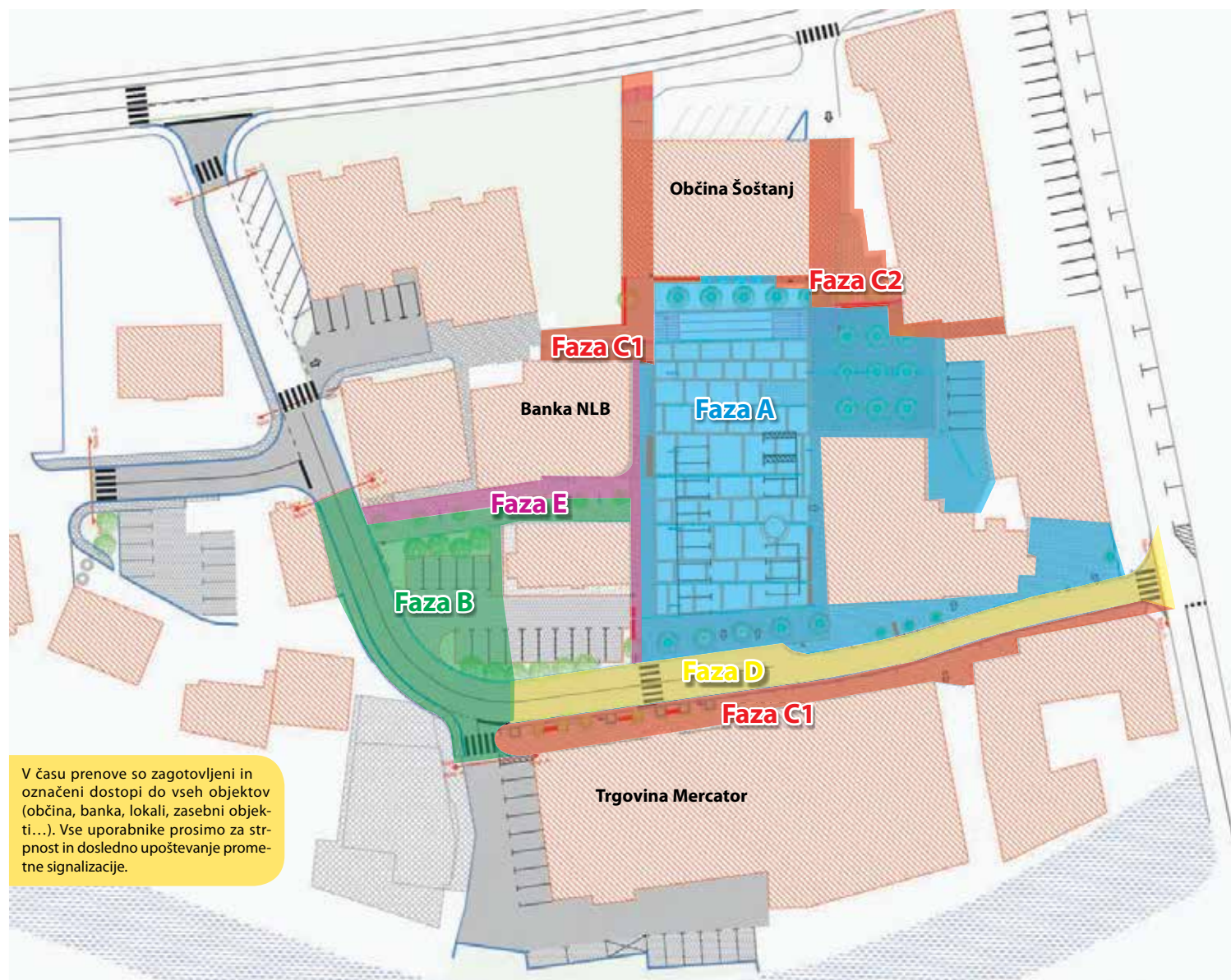
li bodo likovne in fizične prepreke v prostoru, postavili novo razsvetlavo, ozelenitev in urbano opremo (koše, klopi, ograje).

Osrednji del trga pred občino bo enotno tlakovan s kamnitimi kockami in ploščami, na delu trga bo začasno še dopustno parkiranje, globlje pa bodo z avtomobili smeli samo stanovalci in dostavna vozila. Škarpo pred Občino

bodo nadomestile tribune, na katerih se bo lahko posedalo in bodo s stopnišči povezale zgornji in spodnji del trga, ki sta zdaj ločena. Stopnišče proti blokom se bo preoblikovalo v plitvo klančino, po kateri bodo lahko na višji nivo trga prišli tudi invalidi in mamice z vozički. Vzpostavili bodo povezavo med Levstikovo cesto in trgom skozi južni podhod občine – do pločnika

se bo zgradilo novo stopnišče. Izvoz na Trg bratov Mravljakov bo postal enosmeren. Uredilo se bo parkirišče na območju nekdanjega Zadrúžnega doma ter izvedlo navezave na projekt nove tržnice.

Želimo si, da bi bili to koraki, s katerimi bo Šoštanj počasi dobil svoje pravo središče.

V času prenove so zagotovljeni in označeni dostopi do vseh objektov (občina, banka, lokali, zasebni objekti...). Vse uporabnike prosimo za strpnost in dosledno upoštevanje prometne signalizacije.

Predvidena faznost izvedbe gradnje v skladu s terminskim planom

Gradnja Trga svobode Šoštanj bo potekala v sedmih fazah.

Prva in s tem najobsežnejša faza bo **faza A**. To je prenova osrednjega dela trga, ki bo trajala predvidoma od 22. 6. do 12. 10. 2015. Ta faza zajema gradbeno, obrtniško in elektro dela. V tej fazi bodo omogočeni dostopi do objektov NLB, Občine in lokalov ob gradbiščni ograji. Vsi dostopi so za mimoidoče tudi označeni. Ko se bodo izvajala dela pred vhodi lokalov, bo izvajalec uredil dostopno pot do posameznega lokala z I profili, tako da bo omogočeno nemoteno poslovanje lokalov.

Faza B se bo izvajala na koncu samega projekta. Izvajalec ima namreč na tem delu postavljen gradbiščni kontejner ter vso ostalo deponijo, kjer bo v času gradnje najmanj moteče. V sklopu faze B se bo izvedla obnova ceste, kjer je predvidena popolna zapora ceste, predvidoma od 13. 7. do 17. 8. 2015. Dostop do bližnjih objektov bo omogočen s ceste Trga svobode. Vhodi v objekte ob cesti, ki se jo bo urejalo, pa bodo dostopni za nemoteno delovanje.

Predvidoma od 20. 7. do 12. 10. 2015 se bodo izvajale **faze C, C1 in C2**. Fazi C1 in C2 se bosta izvajali s polaganjem betonskih tlakovcev ob Občini, kar ne bo predstavljalo bistvene ovire za mimoidoče. Z mrežno gradbiščno ograjo bo omogočen dostop do Občine in ostalih objektov. Ureditev **faze C** poteka ob trgovskem objektu Mercator in gostinskem lokalu. Dostopi do teh objektov bodo prav tako urejeni z I profili, kar pomeni, da bodo lahko nemoteno obratovali.

Pri ureditvi **faze D** se spremeni prometni režim, kar pomeni, da bo pri obnovi delna zapora ceste. Promet bo do Občine potekal enosmerno, naprej pa dvosmerno. Cesta bo delno izmenično zaprta predvidoma od 3. 8. do 28. 9. 2015. V dotične objekte bodo ponovno urejeni dostopi za nemoteno obratovanje.

Ureditev **faze E** bo potekala predvidoma od 31. 8. do 12. 10. 2015. Dostopi do objektov bodo prav tako urejeni in dostopni, vendar fizično omejeni z I profili.

OBSTOJEČI OBJEKTI

KAMNITI TLAK - svetel

KAMNITI TLAK - temen

GRANITNE KOCKE

BETONSKI TLAKOVCI

TRAVNE PLOŠČE

MAKADAM / GRAMOZ

ASFALT

ZELENICA

DOVOZ na parkirišče / garaža

VHOD V OBJEKT

ROBNIK

OPORNI ZID

KLOP

STOJALA ZA KOLESA

DREVESA

DREVESNA REŠETKA

PODPIS POGODB

Sredi junija je Občina Šoštanj s svečanim podpisom pogodb v Vili Mayer zaključila postopke treh javnih naročil.

Nadgradnja sistema Bicy

postaj, vsaka z osmimi mesti in petimi kolesi. Vrednost novih postaj skupaj z vzdrževanjem celotnega sistema znaša 72.000 evrov.

Spomnimo, da je Občina Šoštanj v do-

na teden, sistem pa je namenjen predvsem domačinom.

Prenova Trga svobode

Največji letošnji projekt Občine Šoštanj je prenova Trga svobode. Pogodbo za prenovu trga sta podpisala župan Občine Šoštanj Darko Menih in direktor podjetja Nival Invest, d. o. o., Marko Peter. Pogodbena vrednost del je 1.085.293,32 evrov.

Projekt je pripravil Domino inženiring, d. o. o., Velenje, nadzor pa bo opravljajo Komunalno podjetje Velenje, d. o. o.

Po podpisu pogodbe so opravili tudi uvedbo v delo, z deli pa so pričeli v ponedeljek, 22. junija 2015. V času del bodo občasno zapore cest in trga. Dostop na trg bo ves čas mogoč – ali z ene ali z druge strani. Dela bodo potekala tako, da ne bodo ovirala delovanja lokalov, banke, trgovin in drugih obrtnikov. Vse uporabnike pa prosimo, da upoštevajo prometno signalizacijo.

Trg bo v celoti prenovljen, položen bo kamen, na novo urejeno široko stopnišče pred občinsko stavbo, znotraj trga pa bo omejen promet. Dela bodo zaključena do konca oktobra.

Šolski prevozi

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je podpisal novo pogodbo za izvajanje šolskih prevozov za naslednja štiri šolska leta z direktorjem podjetja APS, d. d., Zoranom Zagerjem. Do letos je imela Občina Šoštanj sklenjenih več pogodb – za različne relacije, različne izvajalce. Na priporočila ministrstva pa smo v letošnjem letu na podlagi javnega naročila podpisali pogodbo z le enim krovnim izvajalcem. Najugodnejše je bilo velenjsko podjetje APS, d. d., ki nastopa s partnerjem Izletnik Celje, d. d., in tri podizvajalce: Vrčkovnik Rudi, s. p., Strehar Roman, s. p., in Mazej Jožef, s. p..

Ob podpisu pogodbe je župan Menih poudaril, da do sedaj nesreč pri izvajanju šolskih prevozov ni bilo in da je največja želja vseh, da tako ostane tudi v prihodnje. S tem so se strinjali tudi vsi izvajalci in obljubili, da bo njihova glavna skrb varno pripeljati otroke v šolo in nazaj domov. Dnevno se v občini Šoštanj v šolo pelje več kot 400 otrok. Za nameček je občina tudi zelo hribovita in razvejana, kar se odraža tudi na cestah. Zahtevnosti posameznih prog so bile prilagojene zahteve javnega naročila za vsako relacijo.

Javno naročilo za izvajanje šolskih prevozov je bilo ponovljeno, saj je bila v prvem naročilu zaradi previsokih cen oddana le ena relacija. S tokratnim naročilom je občina oddala še dvanajst relacij. Občina Šoštanj letno za šolske prevoze nameni 480.000 evrov.

Foto: arhiv Občine

Župan Občine Šoštanj Darko Menih in direktor Šolskega centra Velenje mag. Ivan Kotnik sta podpisala pogodbo za nadgradnjo sistema BICY v Šoštanju. Gre za dve dodatni postaji, še pred poletjem bo zgrajena prva postaja v Metlečah, najkasneje do konca leta pa še druga v Topolšici.

Nova pogodba zajema vzpostavitev dveh

govoru z Mestno občino Velenje v lanskem letu vzpostavila avtomatiziran sistem izposoje mestnih koles z dvema postajama – eno v Tresimirjevem in drugo v Kajuhovem parku. Sistema sta kompatibilna, tako da si lahko kolo sposodimo v Velenju in ga vrnemo na postajo v Šoštanju in seveda tudi obratno. Vsak lahko ima kolo brezplačno v uporabi do 14 ur

Foto: arhiv Občine

DAN DRŽAVNOSTI V SKORNEM

V občini Šoštanj vsako leto poteka več proslav ob dnevu državnosti, s katerimi počastijo spomin na nastanek naše države. Osrednjo slovesnost vsako leto na predvečer praznika pripravijo v Skornem. Na tamkajšnjem igrišču pod šotorom so po tradiciji za uvod zaigrali člani Pihalnega orkestra Zarja.

V uvodnem nagovoru je v imenu organizatorja Matej Skornšek, predsednik Turističnega društva Skorno, ki je med drugim dejal: »Krajanje Skornega smo lahko ponosni, da proslavljamo državni praznik celotne občine Šoštanj v našem kraju.

Današnja priložnost pa ni le proslava. Je tudi priložnost, da se ozremo okrog sebe in vase in da se vprašamo, kaj si želimo, česa smo zmožni in kaj smo pripravljeni storiti, da bi se nam naše upanje uresničilo.«

Osrednji govornik na prireditvi je bil župan Občine Šoštanj Darko Menih. V svojem govoru je med drugim povedal: »Številni politiki izkoriščajo slavnostne prireditve za podpihovanje, delitev na črne in rdeče, desne in leve, naše in vaše. Enotni smo samo v tem, da se naša pričakovanja ob samostojnosti niso izpolnila, še več, vedno več je revežev, srednji razred izginja, odvisni smo od peščice bogatašev. Sistemske korupcije, ki povzročajo našo vedno večjo revščino in zadolževanje, ne more premagati nobena vlada. Tako imamo kaj malo vzroka za slavlje. Pravijo, da se gospodarstvo počasi pobira iz krize, število Slovencev, ki živijo na robu preživetja se povečuje, mladi intelektualci odhajajo v tujino, postajamo apatični za probleme, težave naših bližnjih sosedov, prijateljev ter znancev nas ne zanimajo. Postajamo vedno

Foto: Matej Vranič

večji egoisti, kar pa ni dobro. Človek je v osnovi družabno bitje in se ne sme zapirati vase. Moramo si med seboj pomagati, verjeti drug v drugega, v boljši jutri.« Župan je v nadaljevanju vsem zaželel prijetno praznovanje, organizatorjem pa se je zahvalil za odlično prireditev.

V imenu veteranov vojne za Slovenijo je zbrane nagovoril Leon Stropnik, predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj, ki je izpostavil pomen dogodkov izpred 24 let, ko si je Slovenija v desetdnevni vojni zagotovila samostojno državo.

Prisotne pa je nagovoril še Anton Berložnik, predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Skorno-Florjan in Bele Vode.

Darko Menih, Matej Skornšek, Leon

Stropnik, Anton Berložnik, Franci Skornšek, podpredsednik TD Skorno, in Matic Mežnar, predsednik KS Skorno-Florjan so položili venca k spomeniku veteranov vojne za Slovenijo v Šoštanju in k spomeniku NOB v Skornem.

V kulturnem programu so poleg PO Zarja sodelovali domači umetniki: MePZ Skorno pod vodstvom Vesne Pirečnik, Miha Ovčar in Nejc Slemenšek iz Glasbene šole Gvido pod mentorstvom Marka Berzelaka in Folklorno društvo Oglarji iz Šoštanja.

Proslavo ob dnevu državnosti so pripravili še v Ravnah, kjer 25. junija praznujejo tudi krajevni praznik in poleg slovesnosti organizirajo pohod po Ravenski poti. V Zavodnju pa so dan državnosti počastili z zalivanjem lipe.

GODBA PREMOGOVNIKA VELENJE V ŠOŠTANJU

Ob prazniku rudarjev vsako leto pihalni Orkester Premogovnika Velenje obišče tudi Šoštanj.

Letos so zaradi prenove Trga svobode zaigrali v Kajuhovem parku.

Mimoidoči so jim zaželeli Srečno!, vse dobro pa jim je zaželel tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki jim je čestital ob prazniku in dejal, da upa, da se tako Premogovniku Velenje kot Termoelektrarni Šoštanj in s tem celotni dolini obetajo boljši časi.

Tjaša Rehar, univ. dipl. nov.,
višji svetovalec za odnose z javnostmi

Foto: arhiv Občine

V LAJŠAH SO NAZDRAVILI S PENINO

Župan občine Šoštanj Darko Menih je poudaril dobro sodelovanje med tremi občinami nekdanje skupne občine Velenje, projekt pa ocenil kot veliko zmago za dobrobit ljudem.

»Občina Šoštanj bo za celotni projekt prispevala milijon evrov lastnih sredstev. Za izgradnjo vodovodnega omrežja je občina prispevala 405 tisoč evrov brez DDV-ja. Dodatno je morala vsaka občina zagotoviti še sredstva iz proračuna za stroške, ki niso bili sofinancirani. V lanskem letu smo v Ravnah zgradili sekundarno omrežje v dolžini 1.960 m. Izvedlo se je tudi 2.780 m instalacij ter 59 hišnih priključkov. Strošek za izgradnjo sekundarnega omrežja je znašal 275 tisoč evrov, za ostale stroške pa je občina odštela še 150 tisoč evrov. V občini Šoštanj je na novo omrežje priključenih že 490 prebivalcev. V začetku maja je bilo za sklop izgradnje vodovodnega omrežja izdano Potrdilo o izvedbi in s tem je bila gradnja uradno zaključena, začel je teči enoletni rok za odpravo napak. S celovito oskrbo v Šaleški dolini se je povečala pokritost z oskrbo s pitno vodo v Občini Šoštanj na 83,7%. Imamo še nekaj sivih lis v KS Ravne in KS Šentvid, za katere so že narejeni projekti in se bodo financirali iz občinskega proračuna. Ta projekt je za Občino Šoštanj izrednega pomena, saj zagotavlja varno in redno oskrbo s pitno vodo. Tako v sušnih obdobjih ne bo več potrebno občanom voziti pitne vode, zagotovljena bo kakovost in zanesljivost.« Na slovesnosti v Lajšah pa je župan Menih poudaril dobro sodelovanje med občinami, ki so sodelovale v projektu in ki na

tej ravni dobro sodelujejo v korist prebivalcev celotnega prostora. »Naj ostane tako tudi v prihodnje, želimo si še boljše, a se zavedamo, da tako velikih podvigov ne bo mogoče zlahka ponoviti. Izvajalcem, sodelavcem v projektu pa gredo naša zahvala in čestitke!«

Župan občine Šoštanj Darko Menih zadovoljen s sodelovanjem v projektu. Foto: Jože Miklavc

»Projekt Celovita oskrba s pitno vodo v Šaleški dolini je največji projekt na področju vlaganj v komunalno infrastrukturo v zadnjih 30-tih letih v Šaleški dolini, kar pomeni dolgoročno varno in zanesljivo vodooskrbo«, je uvodoma povedal za medije župan MOV Bojan Kontič na novinarski konferenci pred dogodkom simboličnega zaključka mega pro-

jekta preskrbe Šaleške doline s pitno vodo. Dejal je še, da so pri tem sodelovale vse tri občine, službe in izvajalci del z visoko zavestjo in odgovornostjo, takšen pa je tudi končni dosežek. Za nižjo ceno izveden celotni projekt, za katerega je bilo pridobljenih več kot štiri petine evropskih sredstev iz kohezijskega sklada.

Župan MOV Bojan Kontič je vesel da je bil obsežen večmilijonski projekt zgrajen v roku ter za nižjo od pogodbene cene. Foto: Jože Miklavc

Z novinarsko konferenco v vili Bianci v Velenju ter slovesnostjo ob zaključku del 12. junija 2015, se je simbolično in skoraj že praktično zaključil obsežen, večletni projekt izgradnje vodovodnega ožilja, obnovitvenih del ter gradnje novih priključkov na področju treh sosednjih občin, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Mestne občine Velenje. Združeni v projektu so strokovnjaki vseh občin ter skupnega Komunalnega podjetja Velenje z izbranimi izvajalci, podizvajalci ter sodelavci številnih institucij, upravnih enot Velenje in Mozirje ter mnogi drugi, izvedli enega od najobsežnejših in zelo pomemben gospodarski podvig, ki bo v naslednjih desetletjih občanom omogočal dokaj brezskrbno zagotavljanje kakovostne pitne vode ter vode za gospodarske namene, kmetijstvo in živinorejo. Na slovesnosti v Lajšah pa so trije župani »po gasilsko« odprli »vse pipe« v en združeni curek ter tako simbolično izpričali dejstvo, da je še vedno »v slogi moč«. Z gasilsko cevjo in ročnikom so spomnili, da so dosedanje težave in pomanjkanje vode v višjih predelih ter tam, kjer vodovodnega omrežja še ni bilo, mnogokrat reševali gasilci z dovažanjem vode, žal tudi v primerih potrebe po požarni vodi ter ob naravnih nesrečah.

Župani vključenih občin, Bojan Kontič, Darko Menih in Janko Kopušar ter direktor pooblaščenega koordinatorskega, Komunalnega podjetja Velenje, dr. Uroš Rotnik, so predstavili aktualne informacije o poteku operacije »Ce-

Foto: Jože Miklavc

lovita oskrba s pitno vodo v Šaleški dolini«. Podvig obsega izgradnjo treh naprav za pripravno pitne vode, izgradnjo 43,5 km magistralnega in primarnega vodovodnega omrežja ter vzpostavitev daljinskega nadzora s hidravlično analizo ter zasnovo za daljinsko odčitavanje števcov, ki je v zaključni fazi. V letošnjem letu je bila zaključena gradnja še zadnjega odseka vodovodnega omrežja, pridobljena so bila uporabna dovoljenja, potrdilo o prevzemu je bilo izdano 11. maja 2015, od tedaj pa teče enoletni reklamacijski rok. Novo zgrajeno vodovodno omrežje obsega odseke; Vodovod Ljubija, primarni cevovod Konovo, primarni cevovod Severna veja, primarni cevovod Ravne s črpališčem in vodohranom, povezovalni cevovod Velenje-Hrastovec-Cirkovce z dvema vodohranoma, povezovalni vodovod Velenje-Šmartno ob Paki (odsek Lokovica – Gorenje), povezovalni cevovod Velenje-Šmartno ob Paki (odsek Gorenje-Šmartno ob Paki), primarni cevovod Šmartno ob Paki (odsek črpališče Šmartno ob Paki-Rečica), magistralni vodovod Paka. Vrednost zgrajenega vodovodnega omrežja je znašala 11,46 mio evrov brez DDV in je za 85 tisoč manjša od pogodbene vrednosti. Gradnjo je izvedlo podjetje Kolektor Koling, d.o.o. z nominiranimi podizvajalci Andrejc, d.o.o., Nivig, d.o.o. in Grafist, d.o.o. Gradnja je bila izvedena v predvidenem terminskem roku. Vrednost projekta po podpisanih pogodbah znaša 35,8 milijona evrov z DDV-jem. Od tega so občine zagotovile 18,55 odstotkov ali 5,46 milijona evrov brez DDV-ja, vse ostalo (81,45%) financirata Evropska skupnost ter država Slovenija v višini cca 24 mio evrov, DDV pa se poračunava. Poleg primarnih vodov je bilo potrebno zgraditi tudi sekundarno omrežje, ki je bilo financirano iz lastnih sredstev občin. Zgrajeno je bilo 12,14 km omrežja. Operacijo delno financira Evropska unija iz Kohezijskega sklada. Gradnja se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007–2013, razvojne prioritete Varstvo okolja – področje voda; prednostne usmeritve – Oskrba s pitno vodo. O tem je na tiskovni konferenci v Velenju ter kasneje v Lajšah spregovoril župan MO Velenje Bojan Kontič, ki je uspel vzpostaviti takšen sistem sodelavcev, koordinacije ter z ekipami sodelavcev uresničiti obširen, več let trajajoči projekt financiranja in gradnje vodovodnega sistema Šaleške doline in širše. Ob izraženem zadovoljstvu je navedel pomen sodelovanja in pridobitve, ki je ena od temeljnih potreb prebivalstva ter življenja. Ob navajanju dosežkov ni pozabil omeniti zaslug ljudi, ki so v tem bili profesionalno zavezani, a so dali od sebe veliko več, kot je običajno v Sloveniji.

Župan občine Šmartno ob Paki Janko Kopušar je ob zahvali za sodelovanje v projektu ter s čestitkami izvajalcem del povedal: »Z izvedbo sklopa vodovodnega omrežja v okviru kohezijskega projekta je občina

Poleg obilo pitne vode tu in tam tudi kakšen šampanjček na velik skupni uspeh.

Foto: Jože Miklavc

Župan občine Šmartno ob Paki Janko Kopušar si še želi tako dobrega sodelovanja. Foto: Jože Miklavc

Šmartno ob Paki dobila nov povezovalni cevovod s povezavo Šmartnega ob Paki na centralni vodovodni sistem Velenje-Šoštanj ter novozgrajeno primarno in sekundarno omrežje v centralnem delu občine. Z izvedbo teh investicij je za našo občino na dolgi rok zagotovljena varna, zanesljiva in zadostna količina kvalitetne pitne vode tudi v sušnih obdobjih, ko je v preteklih letih prihajalo do pomanjkanja pitne vode. Na območju občine Šmartno ob Paki je bilo zgrajeno 12,3 km vodovodnega omrežja. Za izgradnjo vodovodnega omrežja je občina namenila 442 tisoč evrov brez DDV. Na novo omrežje se je do zdaj priključilo cca 80 prebivalcev. Občina je bila udeležena še kot sofinancerka v višini 8,7% pri naslednjih cevovodih: Rekonstruk-

cija zajetja Ljubija, Izgradnja magistralnega vodovoda Ljubija, Izgradnja magistralnega vodovoda Paka-odsek Vodončnik-Toplice, Izgradnja magistralnega vodovoda Paka odsek Čujež-Lampret, Izgradnja magistralnega vodovoda Paka odsek Čujež-Ločan ter v enakem deležu pri izgradnji naprave za pitno vodo Grmov vrh in Čujež. Občina je torej za celoten projekt kohezije prispevala 690 tisoč evrov brez ddv-ja lastnih proračunskih sredstev in še 100 tisoč evrov za ostale ne-sofinancirane stroške projekta (projektna dokumentacija, investicijska dokumentacija, koordinatorstvo ...). Vsekakor pa smo izjemno veseli, da smo lahko sodelovali v tako veliki investiciji, ki nas je med sosednjima občinama še bolj povezala, našim občanom pa je zagotovljena trajnejša oskrba s kakovostno pitno vodo. Izvajalcem del ter sodelavcem v projektu vseh treh občin in vključenih institucij se lahko za vse zahvalimo«, je še dejal Kopušar na slovesnosti ob zaključku del v Lajšah.

Dr. Uroš Rotnik, direktor Komunalnega podjetja Velenje, : »Prepričan sem, da je Komunalno podjetje Velenje kot koordinator na tako zahtevnem projektu izpolnilo pričakovanja občin, saj smo uspeli speljati izgradnjo cevovodov v zastavljenem času in celo z nižjo vrednostjo, kot je bila podpisana pogodba. Zgradilo se je 43,5 km cevovoda na logistično težavnih odsekih, še posebej na predelu ceste v Paki med Velenjem in Slovenj Gradcem ter na področju Ljubije in Florjana v Šoštanju. S to izgradnjo, vredno 11,5 mio evrov bo zagotovljena zanesljivost oskrbe s pitno vodo v Šaleški dolini naslednjih 40 let. Tako izvajalec Kolektor Koling d.o.o., skupaj z lokalnima podjetjema Andrejc d.o.o in Nivig

Uros Rotnik direktor KP Velenje. Foto: Jože Miklavc

d.o.o, strokovnjaki s komunalnega podjetja in vseh treh občin, upravne enote, projektni konzultanti ter nadzorni inženirji, so opravili to nalogo odlično.«

Petek, 12. junija je bil dober začetek, a predvsem več kot odličen konec tako obsežne investicije, ki so jo nosilci poimenovali kar »operacija«. Zbrani predstavniki investitorjev, organizatorjev ter koordinatorskega izvajalca, predstavniki občin, državnih institucij ter gostje, so bili deležni enotne ocene, da je sodelovanje med občinami še kako potrebno, zaradi koriščenja denarja iz evropskih skladov za tako velike naložbe skoraj nujno. Ob veselju zaradi tako velike in strateško pomembne izgradnje, so župani in drugi gostje izrazili

identično mnenje, da je sodelovanje med njimi dobro, v tem primeru celo odlično. Kot je dejal župan Darko Menih, »si takšnega povezovanja in skupnih projektov še želimo, pridobitve pa se tokrat odkrito veselimo!«. Ob zvokih Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj ter kasneje ob zabavi z ansamblom »Pet plus band« je vzdušje dogajanje požlahtnilo, simbolično odprtje vodovodnega sistema z gasilskim ročnikom, ki so ga ob močnem curku »komaj« obvladovali vsi trije župani, se je pričelo prijetno, celodnevno druženje z zabavo. Številni gostje so si področje vodovodne oskrbe in vire pitne vode ogledali z letalske perspektive, točneje, iz zraka, kamor so jih dvignili piloti tamkajšnjega letalskega centra.

Jože Miklavc

Družno so razrezali trak slovenske zastave za uspešno sodelovanje pri obsežnem projektu.

Foto: Jože Miklavc

INTERVJU

Drugačen intervju

Nac. Nace Serdinšek. Predstavniki generacije mladih. Mladih za koga? Zame in še za koga, že. Za druge spet ne. Mladost je relativen pojem. Kakor tudi starost. Vemo o čem govorim. No, Nac je mlad. Mlad po letih, duši, idejah, pogledih na svet. Mlad zato, ker ve, da je ta čas namenjen temu, da ga izkoristi. Polno in v vsem kar lahko živi, predvsem s tem kar je. »Kar lahko sanjate, lahko tudi naredite«, je rekel eden izmed modrih mož. Zdi se, da Nace to ve. Naca v Šoštanju poznamo. Seveda ga, Šoštanj je majhen. V Šoštanju vemo vse drug o drugem. Včasih vemo o drugem še več kot on sam. Ja, tako je to! Ne samo v Šoštanju. A o Nacu večinoma vemo, da igra kitaro in je predsednik Mladinskega centra Šoštanj. Tudi to bi bilo dovolj, če ne bi Nace....

Nace, kako bi se opisal, če bi ti kdo rekel, povej pet stavkov o sebi?

Če bi moral opisati samega sebe, bi najverjetneje najprej preživel nekaj minut v tišini in razmišljal, kaj bi sploh povedal. To bi znali bolje moji prijatelji in znanci kot pa jaz sam, ker o sebi govoriti je zame res nekaj najtežjega. Potem vedno razmišljam kaj za vruga bi rekel, da ne bi izpadel bedak. Ko sem v družbi nekoga, ki ga ne poznam, mogoče povem kakšen štos, da ne »izpadem« kot nekdo, ki je zelo resen. Sem mnenja, da imajo ljudje radi sproščene ljudi in to poskušam biti tudi sam.

Takole si se malo spretno izognil, a naj ti bo. Pa dajva po vrsti. Enkrat sva se pogovarjala o tvojem priimku, ki sem ga vsaj jaz praviloma izgovarjala narobe. Takrat si rekel, da je dejansko narobe.

Ja. Moj priimek pa res predstavlja težavo mnogim. Pa ne zaradi tega, ker je zakompliciran, ampak zgolj zato, ker so ljudje navedeni drugačne postavitve črk. Še sam ne vem točno ampak kolikor mi pravi mama, se je naša družina pisala Srdinšek. Ko pa je moj star oče prišel živeti in delati v Velenje, so na upravni enoti pomotoma dodali črko „e“ in sedaj smo Serdinšek.

Si že od rojstva v Šoštanju?

Ne, kot otrok sem odrasčal v Velenju, nato smo se pa leta 1994 preselili v Šoštanj, kjer sem začel obiskovati OŠ Biba Ročka.

Velenje je torej tvoje »prvo« mesto. Misliš, da te kraj rojstva zaznamuje?

Moje „prvo“ mesto že, ampak menim, da osebo najbolj zaznamuje okolje, v katerem živi. To seveda mislim na družinsko okolje, krog prijateljev in stvari, ki jih počnemo v življenju.

Foto: Dejan Tonkli

Praviš, da si se s svojimi starimi starši dobro ujel? Na splošno vlada mnenje, da je starejša generacija nerazumljena, da živi v nekem drugem svetu. Pa ne mislim samo zaradi tehnologije. In seveda obratno. Kakšen je tvoj pogled na to?

Tako je. S starimi starši bom rekel, da sem se 95% časa dobro razumel. Ostalih 5% pa ne bom rekel, da se nismo razumeli, temveč se nismo strinjali glede kakšne stvari, kar se mi zdi precej normalno. Kar se pa tiče tega, da je starejša generacija nerazumljiva glede mladih se mi pa zdi, da je daleč od tega. Res je, da naši starši in stari starši kdaj govorijo, da so že imeli družino, hišo oziroma stanovanje, avtomobil in redno službo do svojega 22 leta ali pa kaj takšnega. Potem pa rečejo, kdaj si boš pa ti ustvaril družino, imel dobro službo in tako

naprej, pogledaj koliko si že star! Ampak meni se zdi, da je vedno manj takšnega razmišljanja, ker vedno več ljudi ugotavlja v kakšni situaciji smo se znašli. Vsaj tisti, ki razmišljajo s svojo glavo.

V bistvu si pripadnik mlade generacije in me tvoje razmišljanje prijetno preseneča. Rojen si leta 1987. Kaj pa odnosi s starši?

Mogoče je malo manj razumevanja iz strani mladih do staršev. Gledam kako nevzgojena, je današnja mladina. Nobene olike in spoštovanja do starejših nimajo. Starši jim kupijo in omogočijo vse, potem se pa to nadaljuje do »otrokovega« petindvajsetega leta. In potem »otrok« misli, da če bo dobil dobro oceno na faksu, da bo za to nagrajen. Nato pa pride

Foto: Dejan Tonkli

na dan ko reče: »Vi starejši nas sploh ne razumete kako je nam mladih v teh težkih časih...« ali pa kaj podobnega. Ne me narobe razumeti, težki časi so, pri tem se vsi strinjamo. Ampak najtežje je pa potem za takšno mladino, ko pridejo do življenjskega spoznanja: »Oh, tega mi pa niso starši povedali, da bom moral dejansko garati in se presneto potruditi, da si bom ustvaril v redu življenje«. Ironično, žalostno a vendar resnično nekateri mislijo, da jih bodo starši preživljali celo življenje in to pri takšni starosti, ko bi morali razmišljati o tem kako služiti kruh. Tisti mladi, ki se zavedajo da sta potrebna trud in volja za vse poglede življenja, nimajo težav z delom, službo in podobnimi stvarmi. Se pa pri starejših in pri mlajših najdejo vedno takšni, ki tako kot si rekla živijo v »svojem svetu«.

Pa se vrniva še malo k splošnemu.... Program v osnovni šoli je povsod isti, okolje pa ne. Si se kje bolje počutil?

Jaz sem se vedno dobro počutil, če sem bil v dobri družbi.

Štore? Zakaj tja?

Tam sem bil s prvo generacijo programa medijski tehnik. Pri petnajstih nihče ne ve, kakšen poklic bi dejansko rad opravljal v življenju. Meni se je dopadlo delo z računalnikom, ker so takrat računalniki šele dobro prihajali v vsakodnevno uporabo in so bili zanimivi. Moram pa reči, da sem tam imel tako dober razred, da se vedno nasmehnem, ko pomislim na srednjo šolo.

Koliko izbire misliš, da imajo mladi zdaj glede šolanja. Mislim predvsem na to, koliko mladi razmišljajo o samem šolanju, zaposlitvi ali o tem kaj bi dejansko radi počeli.

Izbire je veliko, kar se šolanja tiče. Večina mislim, da gre na študij zaradi tega, ker še vedno ne vedo kaj bi počeli v življenju, študentsko življenje je super, gremo na faks! Veliko ljudi je opravilo študij za eno poklicno smer, pa počnejo čisto nekaj drugega. Kot sem že prej omenil, je razmišljanje o zaposlitvi odvisno od posameznika. Tisti, ki imajo nekaj v življenju, kar jih resnično veseli, se mi zdi, da bodo storili vse kar je potrebno, da to poklicno opravljajo.

Si razmišljal o načinu izobraževanja pri nas, vsaj srednješolskega, koliko dejansko pripravi človeka na delo?

Obstaja nekaj programov, ki pripravijo šolarje na delo, ampak po večini se mi zdi, da je s tem zelo slabo, kar se same šole tiče. Mislim pa, da so srednješolski programi zelo slabo zastavljeni, ker videti in izkusiti delo v živo je nekaj čisto drugega, kot pa besede na papirju. Drugače pa ljudje že od malih nog kažejo ne pripravljenost na delo, ampak pripravljenost za delo.

Ti si šel nato študirat. Kam?

Šel sem študirat v Maribor, smer multimedijska produkcija. Študija še nisem opravil do konca, ker je potem prišla služba in dosti drugih stvari. Ko se enkrat lotim nečesa, želim zadevo dokončati. Študij je pa zaenkrat edina stvar, ki

je še ostala nedokončana in to mi je tudi dalo motivacijo, da sem ponovno začel migati v tej smeri.

Se ti zdi, da drži trditev, da se mladi izobražujejo, ker nimajo služb?

Mladi se izobražujemo, ker nam je rečeno: »V šolo hodi, da bo kaj iz tebe«. Hec na stran, bi rekel, da je to le eden izmed razlogov, da se mladi izobražujejo. Izobrazba danes še vedno predstavlja en socialni status. Potem pa nekaj veljaš, ko si »izobražen«. Drugi razlog je tudi, da grejo že med študijem šel v službo. Potem so pa tisti, ki ji resnično zanima eno področje, ki gredo študirat samo zaradi tega, ker je edino diploma v naši državi potrditev, da ti to »obvladaš«. Nikjer ni dovolj, da imaš določeno znanje, ampak moraš imeti list papirja na katerem to piše. Nato bi še samo izpostavil mojega dobrega prijatelja, ki nima izobrazbe ne vem kakšne, še srednje šole nima dokončane, ampak mu gre veliko bolje v življenju kot pa 80% visoko »izobraženih« ljudi. Plačo ima pa mnogo višjo, kot marsikateri direktor. Šel je s trebuhom za kruhom delati v tujino, kjer so pogoji za delo veliko boljši. Vsakemu ne diši, da bi odšel v tujino. Tudi meni ne, ampak ne mislim pa delati za 600 evrov in životartiti celo življenje.

Kljub temu praviš, je bilo zanimivo biti študent. Ti je prineslo kakšno dragoceno izkušnjo?

Dragocene izkušnje nisem dobil. Biti študent je bilo zabavno, bom tako rekel.

Ena izmed sopotnic v tvojem življenju je glasba. Od kdaj te spremlja?

Glasba me spremlja že celo življenje. Od kar pomnim sem imel rad glasbo in jo bom še imel rad naprej.

Odločitev za kitaro je bila tvoja?

Kitara je takoj vzbudila mojo pozornost, ko sem bil otrok. Kadar sem jo slišal ali pa videl na televiziji, v živo, takoj sem bil navdušen. Zgleda, da je bilo to tako očitno, da se je mama odločila me vpisati v glasbeno šolo za kitaro v Šoštanju.

Lahko predstaviš svojo kitaro?

Narejena je iz lesa in ima šest strun. Tako bi verjetno vsak glasbenik opisal svojo kitaro oziroma inštrument. Mogoče raje povem kako gledam jaz na kitaro. Ta inštrument je zame orodje za izražanje samega sebe, način kako povem kdo sem jaz, kako se počutim. Če si ustvarjalec glasbe ali pa kakršne koli druge umetnosti, je težko skrivati kdo si. Tvoja umetnost govori resnico o tebi, o tvojem razmišljanju in kdor je pristen, je zanj edini način ustvarjanje. Bi pa rad rekel še to, da naj bodo ljudje pazljivi na glasbo, ker vsa ni pristna in iskrena. Vsaj tista ne s katero nas »prisilno fotrajo« iz dneva v dan preko radia in televizije. Ni vsa takšna, ampak po veliki večini je. Kdor govori, da ima

rad glasbo, da jo rad posluša, ampak samo preko radia in televizije, živi v zmoti.

Tako sem si tudi predstavljala, da predstaviš svoj instrument! Koliko kitar si imel v življenju in koliko so znamka, vrsta, model primerni za določeno zvrst glasbe, oz. kako se razlikujejo?

Imel sem že mnogo kitar, vsaj deset. Še vedno imam prvo, s katero sem se začel učiti. Kar se pa tiče znamk, vrst in modelov, je pa zelo subjektivna stvar. Nekaj časa moraš vaditi in igrati in poskušati različne kitare, da ugotoviš katera je najbolj prijetna za tvoje uho. Ali je to akustična ali električna, samo da tebi paše. Kot vse ostale stvari, se kitare najbolj razlikujejo po ceni. Pri akustični kitari je res zvok tisti atribut na katerega najbolj vpliva material, vrsta lesa iz katerega je narejena. Pri električni kitari je to malo drugače, ker ima lahko kitara iz zelo poceni lesa enako dober zvok, kot ena iz zelo dragega, tu so največje razlike pri kvaliteti izdelave. BMW te bo pripeljal prav tako na morje kot pa Renault 5, razlika bo pa velika v občutku pri vožnji.

Katero glasbo poslušaš?

Poslušam veliko zvrsti, nisem omejen samo na eno. Zame obstaja samo dobra in slaba. Poslušam metal, rock'n'roll, hard rock,

jazz, rap, elektroniko, kdaj tudi klasiko in vse vmes. Edine zvrsti, ki res ne maram je narodno zabavna glasba; no, ne morem reči, da je ne maram. Tiste pesmi, ki jih vsi poznamo in pojemo na veselicah, so čisto v redu. Moti me to, da so to petdeset let stari komadi oziroma me moti to, da je razvoj naše narodne glasbe stagniral. Vsi jo imajo samo za žur in ne za kar sem že prej omenjal, za izražanje kdo smo Slovenci. Glasba mora odražati neko trenutno stanje. Očitno je stanje v Sloveniji ena sama žurka. Zakaj ne naredijo komada »ti, ti, ti moja boga državica«?!

Katero glasbo predvsem igraš?

Igram večino rock in metal zvrsti. Dandanes igram večinoma svojo glasbo saj sem že v obdobju ustvarjanja napisal toliko pesmi, da jih že pozabljam. Igram seveda tudi dosti priredb pri raznih projektih, kjer sodelujem, ampak večinoma pa res lastno glasbo.

Igraš individualno ali v kakšnem sestavu?

Individualno igram zelo malo, razen za prijatelje, ko se zberemo na jezeru pa popijemo kakšno pivo. Trenutno igram pri štirih oziroma petih zasedbah. Moja glavna ustvarjalna iztočnica je alternativno rock/metal skupina »State of fiction«, ki sva jo skupaj z mojim do-

Foto: Dejan Tonkli

brim prijateljem Domnom Časom ustanovila leta 2009. Tam res ni meja za moje ustvarjanje in je večina mojih idej dobrodošla. Igram še pri metal instrumentalni skupini »Something small«, punk rock skupini »Država v malem« in pa v tamburaški skupini »Klinčeci«. Skupaj s kitaristom Gorazdom Plankom pa imava še poseben projekt, brez kakšnega posebnega imena, pri katerem igrava na akustične kitare filmsko glasbo, glasbo iz risank, jazz in pa improvizacijo.

Kje igraš najraje?

Najraje delujem v skupini, ker močno verjamem v to, da resnično dobre glasbe ne moreš ustvarjati sam. Lahko pripelješ pesem do 90 procentov, ampak vedno potrebuješ nekoga, da ti prinese še tistih 10 procentov, da je pesem resnično čudovita.

Kje se vidiš v glasbi? Raje raziskuješ ali poustvarjaš?

Da bi imel kakšne hude ambicije, to ravno ne. Definitivno pa raje poustvarjam.

Kakšen vzornik?

Vzornikov je bilo, čez leta mnogo. Moj največji vzornik za igranje kitare je bil moj prvi učitelj, gospod Viktor Papež. Ko je igral flamenco si nisi mogel pomagati, da ne bi imel odprtih ust in izbuljenih oči. Flamenco je meni neznansko všeč, čeprav nisem glasbeno nikdar šel v to smer. Se pa večkrat zalotim, koliko pri diha flamenca je pravzaprav v moji glasbi in to po zaslugi gospoda Papeža.

Ko se pogovarjava o glasbi imam občutek, da je to res tisto, kar je v tebi. Da delaš stvari v katere verjameš. Koliko vadiš in koliko bi želel vaditi?

Ne vadam več toliko, kot sem včasih. Ko enkrat osvojiš določene tehnike je potrebno to samo vzdrževati. Torej predvsem igram, da bi prav vadal neko določeno zadevo, pa ne. Če bi imel možnost, bi igral oziroma vadal še več ampak žal mi življenje tega ne dopušča, ker imam veliko drugih stvari za početi.

Slovenija je majhen prostor. Težko je uspeli in težko preživeti. Bi bilo bolje, če bi šel v glasbo poklicno?

Slovenija je majhen prostor, ki ne podpira alternativne glasbe. Pri nas je dejansko peščica medijev, ki nas o tem obvešča, te medije pa pozna le peščica ljudi. Na uspeh nisem nikoli računal, bi pa z veseljem počel to poklicno. To seveda mislim v smislu učenja kitare, ker je to najbolj realna možnost. Učim že malo tudi sedaj ampak ne veliko. Pri učenju me moti samo to, ker večina staršev vpiše svoje otroke v glasbeno šolo, ker imajo mnenje, da njihov otrok pa mora igrati inštrument, ali če hočete - hoditi k tabornikom, trenirati roket in ne vem kaj še vse, nikoli pa ne pomislijo, če si dejansko otrok tega želi. Potema

pa dobim učenca, ki nima nobenega interesa igrati kitare in nobenega interesa do glasbe, jaz se pa sprašujem zakaj ga sploh vozijo k meni.

Pa z glasbenega področja malo v literarnega. Si tudi tu kritičen? Koliko misliš da mladi berete knjige ali revije?

Mislim, da je to tako kot pri starejših - nekateri berejo veliko knjig, nekateri malo, nekateri pa sploh ne. Zadnje čase se bolj izobražujem, kot pa kaj drugega. Menim, da beremo bolj z računalniškega zaslona in ne več toliko iz knjig. Kar je lahko žalostno ali pa tudi ne. Knjiga bo vedno obstajala, samo mogoče ne v papirnati obliki.

Se ti zdi splošna razgledanost pomembna samo za osebno rast ali misliš, da jo lahko vnovčiš v družbi?

Splošna razgledanost je meni pomembna samo za osebno rast in da me zaznamuje kot osebo. Rad se naučim kaj novega, preberem kaj novega, ker se počutim dobro, da nekaj vem. Trudim se tudi, da ne zanikam drugih prepričanj, ampak rad raziščem, kdo ima prav. Kar se pa tiče unovčevanja tega v družbi pa mislim, da to ne obstaja. Jaz se ne učim za nikogar, jaz se učim za sebe. Meni nič ne koristi, če izpadem v družbi, kot splošno razgledan, oziroma pameten, ker ta dva pojma smatra veliko ljudi kot eno in isto. Večino časa ugotavljam, da splošna razgledanost škodi, ker če koga popraviš pri kakšni stvari, za katero misli, da je prav, potem izpadeš »pametnjakovič«. Ljudje res ne marajo, da jim »soliš pamet«.

Misliš da, družba ali pa organizacije prepoznajo nadarjene ljudi? Imaš občutek, da ti prepoznavnost poveča zaposlitvene možnosti ali delo?

Družba prepozna nadarjene ljudi. Mogoče je to dovolj, da dobiš kakšno dodatno delo, ki je nekaj malega plačano, drugače pa mislim, da si mora zaposlitvene možnosti poiskati vsak za sebe, nadarjen ali ne. Če verjameš vase, potem ti bo v življenju marsikaj uspelo, če pustiš, da dvomi drugih postanejo tvoji, potem se ti zna slabo pisati.

Od leta 2011 te poznamo kot predsednika MC Šoštanj. Kako deluje društvo?

MC Šoštanj, kot organizacija ne deluje ravno bleščeče. Delujemo ravno toliko, da nekako »zguramo« skozi leto. Kar se pa tiče ljudi, ki delujejo v tem društvu pa lahko rečem samo kapo dol. Če jih ne bi bilo, bi že zdavnaj obupal nad projektom.

Si bil zraven od ustanovitve dalje?

Ne, to pa ne. Ko se je ustanovilo to društvo, sem bil jaz ravno konec osnovne šole.

Zakaj se ti zdi pomemben tak način delovanja mladih?

Mladi danes nimajo nobenega vodenja in nobene organiziranosti, vsaj po mojih izkušnjah ne. Nekateri samo nekaj tavajo, izgubljene duše, ki pravzaprav ne vedo, kaj bi sami s sabo počeli. So organizacije kot je naš MC, ki skušajo to spremeniti. Ne gre samo za dejavnosti, ki jih opravljamo ampak zato, da počnemo to s skupnimi močmi. Da se učimo sodelovanja, da se učimo puščati zamere za sabo, kadar se ne razumemo, da se učimo postati boljši ljudje. Mislim, da če bi predvsem to počele mladinske organizacije, bi čez par deset let postal svet čisto drugačen. Ni vse v žurih in koncertih, ampak v druženju in sodelovanju.

Katere projekte vodite?

Imamo peščico projektov, to pa so Šoštanj rola, Noč jezerskih duhov, Mrzli nosovi – topli nasmehi in pa Smallfest, ki ga zadnja 4 leta organiziramo skupaj z Zavodom za kulturo.

Koliko je članov? In seveda koliko je aktivnih?

Članstvo je pri nas ena posebna stvar. Člani so samo aktivni člani. Mi nimamo tristo članov, ampak dvajset in ne gledam na te ljudi kot člane mc-ja ampak kot moje prijatelje oziroma neke vrste družino. Vsak, ki pride na novo med nas se mi zdi, da to hitro občuti.

Na kakšen način se sproščate, ko ste skupaj? Ali drži, da imate mladi težave z osebno komunikacijo? In če, kako jih rešujete?

Ne vem, če imamo kakršnekoli težave z osebno komunikacijo. Vsaj pri nas ne. Mislim, da je med nami ena odkritost, ki je danes prava redkost. Če gre komu kaj povedati, mu to tudi povemo. Velikokrat brez olepšanih stavkov. Če nisi pripravljen slišati in sprejeti resnice, na kaj si pa potem sploh pripravljen?

Zelo ostro razmišljanje, a seveda pravilno. Kot predsednik društva sam zastaviš program?

Programa dela nisem nastavljal jaz, ampak smo ga nastavili vsi in ko bodo urejeni novi prostori v Lučki bomo ta program tudi poskusili izvajati.

Slišim, da selite prostore. Občina je namenila Vilo Lučko društvenim dejavnostim. Katerim?

Prostore si bomo delili mi, taborniki, planinci in pa alpinisti.

Kako poteka obnova?

Ne brez težav. Je še nekaj dela ampak počasi se bo vse uredilo. Letos prostori, v prihajajočih letih pa še kakšna dodatna oprema.

Kako bo organizirano življenje v teh prostorih, oziroma ali je že nakazano kako bo? Včasih zna biti problematično, če je na kupu toliko različnih interesov.

Foto: Dejan Tonkli

Malo se je že pokazalo, kako bodo stvari potekale. Sprejet bo pravilnik, katerega se bomo vsi držali in predvidevam, da bo vse precej jasno na kakšnem način moramo delovati v hiši.

Se ti zdi, da je Občina tako na nek način poskrbela za možnost delovanja v kraju?

Mislím, da je. To je prvi korak, da se zagotovijo prostori. Korakov, vsaj za organiziranost mladine je še veliko tako s strani mladinskih organizacij kot tudi s strani Občine.

Kako pa ti vidiš delo društev, glede na to, da se vanje združujejo ljudje iz lastnih interesov?

To je namen vseh društev, da lahko delujejo ljudje zaradi svojih interesov. Zato pa je toliko različnih društev. V kolikor ni interes denar seveda. Tega mi nimamo, lahko ponudimo samo dobro družbo.

Kako bi ocenil amatersko in kako profesionalno delovanje, na primer - mladinsko društvo ali mladinski center organiziran kot javni zavod. Seveda če poznaš razliko?

Amatersko delovanje je to, kar počnemo mi. Mi smo društvo in vse delo poteka na prostovoljni bazi. Društvo je samo dolžno kriti članom kakšne osebne stroške, ki nastanejo zaradi narave dela. Pa še tega zaenkrat ne moremo izplačevati. Pri nas delujejo člani ob

svojem prostem času, nimamo osemurnega delovnika ali kaj takšnega. Pri javnem zavodu je pa zgodba čisto drugačna. Javni zavod ima plačanega direktorja, da ga vodi in tudi še kakšnega zaposlenega. Zaposleni na zavodu so od ponedeljka do petka vsak dan osem ur v službi in skrbijo za takšne stvari, kot so izdelovanje programa, prijava dogodkov, iskanje nastopajočih, vodenje administrativnega dela, ki ga je že pri našem društvu ogromno, kaj šele pri javnem zavodu, kjer so postopki dela še bolj kompleksni.

Kaj bi svetoval tistim mladim, ki ne vidijo smisla v ničemer?

Usedi se, globoko vdihni in malo razmisli o svojem življenju. Če imaš kaj, kar te osrečuje pa naj bo to šport, glasba, umetnost, zbiranje znamk ali pa karkoli drugega, potem začni aktivno to početi. Če ti je težko v življenju, ne skrbi. Ostalim je tudi pa vseeno nekako gre vse naprej. Najtežje je premagovati samega sebe in svoja prepričanja ampak to je nujno. V življenju potrebuješ prijatelje. Če misliš, da jih nimaš, se motiš. Predvsem pa bodi aktiven v življenju, ker v tem se najde smisel. Ne moreš videti smisla, če se z ničemer ne ukvarjaš.

Kje vse ga vidiš ti?

Jaz vidim smisel v družini, v prijateljih, v glasbi in ustvarjanju in v tem, da živim aktivno življenje. Že dolgo nazaj sem se odločil,

da bom počel samo stvari, ki me resnično osrečujejo in vedno bolj ugotavljam, da so to same nematerialne stvari in stvari, na katere ne moreš postaviti neke materialne vrednosti. Večina ljudi je slabe volje in obupanih, ker ni služb. Jaz sem tudi prijavljen na Zavodu za zaposlovanje, ampak sem srečen, mi čisto paše na kakšen način poteka moje življenje. Seveda si tudi aktivno iščem zaposlitev in zagotovo se bo kaj našlo.

Razmišljaš o življenju v Šoštanju ali prepuščaš svojo pot zaposlitvenim razmeram?

Šoštanj kot kraj imam rad. Nisem samo številka, ljudje me poznajo, ker nas je tako malo. Če se pokaže priložnost ne grem samo iz Šoštanja ampak iz Slovenije. Najlepša dežela na svetu je, a vendar jo bom prisiljen zapustiti, če bo takšno stanje kot je sedaj. Nikjer na svetu ni vse super, povsod je korupcija ampak za minimalno plačo pa ne bom delal, še posebej zaradi tega ne, ker tako grdo ravnajo z ljudmi v večini podjetij.

Še kakšna misel za konec?

Bodite to kar ste in ne to, kar si drugi želijo, da bi bili. Pa že med pogovorom jih je bilo kar dovolj....hvala.

Hvala tebi.

Mag. Milojka B. Komprej

PRIZNANJA VINOGRADNIKOM

Pri Društvu vinogradnikov v Šmartnem ob Paki, ki združuje 136 članov-vinogradnikov v eno najresnejših strokovnih društev v Savinjsko-šaleški dolini, z največ včlanjenimi iz občine Šmartno ob Paki.

V dveh desetletjih intenzivnega izobraževanja, druženja, izmenjav izkušenj ter sistematskega dela v vinogradih ter kletarjenja, so pridelovalci, tako ljubiteljski kot tisti resni vinarji, dosegli zavirljive uspehe. To so že večkrat ocenili priznani enologi ter vinogradniki. Odlične ocene, ki jih dosegajo na tekmovanjih ter domačem neodvisnem ocenjevanju pa to le še potrjujejo. Sredi aprila so za svoje člane organizirali že 19. ocenjevanje vin letnika 2014. Le to je potekalo na Turistični kmetiji Fajfar v Slatinah pri Šmartnem ob Paki, ocenjevalno komisijo pa je tudi tokrat vodil priznani strokovnjak, vinogradnik in enolog mag. Anton Vodovnik iz Maribora. Skupna ocena

vin je bila za tako težko vinogradniško leto kot je bilo lansko, dobra, saj so vina dosegla povprečno oceno 17,79 točk. Za takšen pridelek je bilo potrebnega veliko znanja in dela v vinogradih, še zahtevnejše pa je bilo negovanje vina v kletih, nam je dejal predsednik Vinogradniškega društva Mihael Fajfar.

Najboljšim priznanja

16. maja pa so na posebni slovesni prireditvi vinogradnikom, podelili priznanja. Ob prisotnosti 19. vinske kraljice Slovenije Sandre Vučko ter nekdanje vinske kraljice Slovenije, Tjaše Kos, so ob krajši kulturni slovesnosti izrazili zadovoljstvo, da kljub težavam letnika niso zapadli v malodušje in so mošt negovali v kakovostna vina. Prisotnost znanih vinskih vitezov Slovenskega reda vitezov vina Milana Kneževiča, Janeza Dežmana ter sommelierja 2. st. Dareta

Špenka, je predsednik domačega društva razglasil rezultate, ob kratkem kulturnem programu pa so priznanja vročili najboljšim. Podelili so tri bronaste, 38 srebrnih ter 13 zlatih medalj. Šampion leta 2015 za rdeče vino modro frankinjo (18,04 točk) je postal Leopold Pečnik za belo vino sauvignon (18,24 točk) pa Danilo Pokleka. Ob mentorstvu Dareta Špenka so donirane vzorce najboljših vin poskusili kot strokovno degustacijo, prej in po tem pa so zapeli Anja Fajfar ter ljudske pevke DU Lipa iz Šmartnega ob Dreti. Pritegnili so jim tudi vinogradniki, ki so tako doživeli svoj prvi letošnji praznik vinarjev.

Potomka legendarne trte iz mariborskega Lenta zdaj raste tudi v Šmartnem ob Paki

Visoki »vinski« gostje so si ob tem dogodku ogledali vinogradništva Jožeta Kuglerja v Malem Vrhu, Danila Pokleke v Gavcah ter že večkratnega najboljšega kletarja leta v občini Šmartno ob Paki Mihaela Fajfarja v Slatinah. Šmarčani pa so se razveselili tudi darila Mesne občine Maribor in njihovega župana dr. Andreja Fištravca, ki je kraju pod Goro Oljko in skrbnim vinogradnikom podelil sadiko potomke najstarejše vinske trte na svetu modre kavčine z Lenta. Žlahtno trto so posadili skrbnik te slavne trte Stane Kocutar, »outar« in »brač« Alojz Jenuš Slavek iz Malečnika, župan občine Šmartno ob Paki Janko Kopušar, predsednik domačih vinogradnikov Mihael Fajfar, ob prisotnosti obeh vinskih kraljic ter gostujočih vinskih vitezov pa je trto blagoslovil in ji zapel župnik Ivan Napret. Njegovi pesmi pa so pritegnile tudi pevke Lipa ter Šmarčani, ki so se ob tem imenitnem prazniku zadržali na družabnem srečanju pod zvonikom domače cerkve Svetega Martina.

Žlahtno trto modro kavčino je bilo potrebno zaliti tudi z vinom.

Foto: Jože Miklavc

Jože Miklavc

AKTIVNOSTI KULTURNICE GABERKE

Letos je Kulturnica Gaberke preko Lrazpisa za Turistična društva občine Šoštanj uspela pridobiti novi parkovni klopi in koš za smeti. Klopi in koš je izdelalo in postavilo podjetje Kovinarstvo Uranjek iz Šoštanja. Kulturnica Gaberke se je odločila, da bodo klopi postavili ob Mini gozdno učno pot, kjer sta bili obstoječi klopi že prepereli. Pred tem so travo konec maja v zaraščenem gozdičku pokosili, okolico klopi pa posuli s lesnimi sekanci, ki jih je podaril Tone Spital.

Aktivne so bile tudi ljudske pevke »Gaberški cvet«. 28. junija so nastopile na območnem srečanju pevcev ljudskih pesmi in viž v Gornjem gradu z naslovom »Pod to goro zeleno«, ki sta ga organizirala KD Gornji grad in JSKD za kulturne dejavnosti območne izpostave Mozirje. Za nastop so prejele priznanje.

Ludvik Krenker je člane Kulturnice povabil na svojo hribovsko kmetijo, kjer mu je ostalo za pokosit še nekaj strmih robov, kjer strojna košnja ni več mogoča. Nadebudni člani, ki še vedno radi primejo ročno koso v dlani, so se

povabila zelo razveselili. Navdušenje se je malo zmanjšalo, ko so povabljeni zagledali površine, ki jih je bilo treba pokosit. Vendar, ker je večina od njih vajenih trdega dela, so se kosci počasi lotili »obiranja« robov. Sčasoma je delo postajalo vse težje, vse težje je bilo stati na strmini.

Kot da to ni dovolj, so se koscem zgodile še nevšečnosti, katerim se danes samo še od srca smejijo, takrat pa niso bile tako smešne. Predsednik Kulturnice je ob košnji naletel na gnezdo razjarjenih os, ki so mu hitro poka-

zale, kako so lahko hude, saj so ga popikale na več mestih. Kosci so se lahko prepričali, da je predsednik še v zelo dobri formi, kadar se mu kam mudi. Ko je Mirko Verhovnik že počasi obupaval nad obiranjem robov, se mu je posrečilo zlomiti koso. A njegovo veselje ni dolgo trajalo, saj mu je gospodar kaj hitro prinesel novo.

Da kvaliteta čevljev ni več tisto, kar je bila včasih, je okusil Branko Špital. Za košnjo je obul skoraj nove gojzerje, med košnjo pa so se mu odlepili podplati. Upogibanja zaradi strmine niso zdržali. Da je bila strmina res huda je na koncu dokazal še gospodarjev sin, ki mu je »uspelo« prevrniti kosilnico. Zadovoljni, da se je košnja končala bolj ali manj srečno, so kosci nato odšli na malico. Ob odhodu jim je gospodinja po stari tradiciji v zahvalo dala škatlo jajc in sveže mleko.

A. Grudnik

Košnja Pri Krenkerju 2015

Foto: arhiv Kulturnice

SREDIŠČE GENERACIJ

Po množično obiskani prireditvi in ponovitvi prireditve ob prvi obletnici delovanja Medgeneracijskega središča Šoštanj, so se v našem središču oglasili številni domačini, ki so si z zanimanjem ogledali razstavo izdelkov udeležencev MS Šoštanj skupaj z gostujočimi ustvarjalci.

Sodelovali smo na prireditvi Šport špas – druženje generacij, ki so ga organizirale strokovne delavke Vrtca Šoštanj. Na nogometnem stadionu smo se predstavili s stojnico svojih izdelkov. V začetku junija si je našo razstavo ogledal tudi gospod Stojan Knez, avtor knjige Iz Duše v tvoje srce in knjige za otroke Kamay, žarek, ki nikoli ne ugasne. Ob obisku mi je gospod Stojan Knez podaril nekaj knjig, zato se mu iskreno zahvaljujem.

Ob prijetnem klepetu so si našo razstavo ogledale članice Rdečega križa Pesje skupaj s predsednico gospo Sašo Milešič. Vsi skupaj smo si ogledali razstavo slik gospe Jožice Klanfer v Mestni galeriji Šoštanj. Na slavnostnem županovem sprejemu najuspešnejšim osnovnošolcem, ki je potekal v Vili Mayer sta kulturni program pripravila učenca GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj, Jan in Žan Novak s klavirsko harmoniko.

V sodelovanju z DPŽ ŠD sem se udeležila strokovne ekskurzije po Sloveniji in zelo uživala v čudoviti družbi naših »kmetič«. Vsem članicam DPŽ ŠD želim še naprej veliko energije pri nadaljnjem delu! Uspešno sodelujemo s strelskim društvom Mrož in se vsem animatorjem iskreno zahvaljujemo za sodelovanje, ki bo potekalo tudi v jeseni.

V sredo 24.6.2015, smo v središču gostili čudovite mlajše goste in z glasbeno – plesnim programom zaključili zadnji šolski dan. Pred središčem so se nam predstavili nasled-

nji učenci GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj: Hana Boj, Tia Andrejč, Bor Golob, Elizabeta Kavšak, Rene Pačnik, Lara Skornšek, Luka Skornšek, Ožbej Kavšak, Zala Kavšak, Jana Novak, Ema Kolar in Žan Novak. Program smo zaključili s plesno točko plesalca breake dance Aljaža Rodiča iz Braslovč.

Hvala predsedniku NK Šoštanj gospodu Romanu Kavšaku in rokometašu gospodu Sebastjanu Soviču za strokovno in prijateljsko sodelovanje! V Kulturnem domu Šoštanj, smo si ogledali film o zbiratelju Zvonetu Čebulu, avtorja Janija Napotnika. Gospodu Čebulu želimo še veliko zdravja, da bo lahko nadaljeval s svojim zbirateljstvom. Udeležili smo se tudi otvoritve razstave gospoda Iva Svetina in z občudovanjem opazovali njegove slike.

Prvi dan počitnic smo se skupaj z udeleženci socialne vključenosti iz Velenja po-

dali izpred MS Šoštanja peš v Lokovico. Najprej smo se okrepčali pri gospe Meliti Praznik, ki ob petkih prostovoljno vodi ustvarjalne delavnice. Vseh 17 udeležencev MS Šoštanj je nadaljevalo pot čez pokošen travnik do kmetije Dvornik, kjer smo se z zanimanjem sprehodili po hlevu, prisluhnili gospodu Božidarju Dvorniku in božali živali ter hranili kobilu Bredo. Za okusno kmečko malico je poskrbela gospodinja, gospa Marta.

Zadnjo junijsko soboto smo izvedli pirografsko delavnico, ki je potekala v samem središču. Vodja le – te je bil naš prijatelj Tini. Sočasno je potekala delavnica ročnih del, ki jo je vodila gospodična Mojca. Spletli smo tri različne moderne šale.

Udeležili in ogledali smo si zaključek projekta Občine Solčava: ureditve turistične infrastrukture ob Solčavski panoramski cesti. Prevozili

Foto: arhiv MS

smo 37 km pot z vodniki in prisluhnili zgodbi pastirčka Krištofa in zmaja Lintverja. Ustavili smo se na 6 točkah ob poti, ki so bile kulturno, kulinarčno in turistično doživetje poti. Počitniške dejavnosti so se odvijale tudi v prijetnem okolju Topolšice, kjer smo ves dan uživali na bazenu.

Ogledali smo si zeliščni vrt in okolico ekološke kmetije Potočnik Poprask. Z zanimanjem smo si ogledali njihove živali: pava, svinje, krave in muce. Prijazna gospodinja gospa Tatjana Poprask nas je razvajala s svojimi dobrot-

ami in nam po prijetnem klepetu pripravila testo za peko žemelj. Sami smo nato po navodilih gospe Tatjane oblikovali žemlje in jih dali peči v ogreto pečico. Ponosni smo bili na naš uspeh, saj so bile naše žemlje zelo okusne.

Hvala Kegljaškemu klubu Šoštanj in mentorju gospodu Alojzu Fideju za sredina druženja na kegljišču. Prijateljici Meliti Praznik pa izrekam iskreno zahvalo za vodenje čudovite petkove ustvarjalne delavnice, kjer smo izdelali lesene broške. Hvala tudi gospe Danici

Ograjenšek iz Kina Velenje za prijaznost in sodelovanje pri ogledih kino predstav.

Vsem, ki boste odpotovali na dopust oziroma počitnice, želimo veliko brezskrbne zabave! Tisti, ki boste pa svoj prosti čas preživljali v Šoštanju in njegovi okolici pa prijazno vabljeni v Medgeneracijsko središče Šoštanj, kjer so vrata vedno odprta za vse, ki se želijo ustvarjalno zabavati v naši družbi.

Natalija Novak, vodja MS Šoštanj

KIPEC KAKOVOSTI ŠALEŠKI ZADRUGI

Kmetijska zadruga Šaleška dolina, katere korenine segajo v leto 1955 in torej letos zaokrožuje šestdeset let delovanja, je pred nedavnim prejela dve lepi priznanji za minulo delo.

Foto: Amadeja Komprej

Zadruga, katere osnovna dejavnost je odkup mleka in mesa in seveda oskrba članov, je na državni razstavi pridelkov in izdelkov domačih kmetij konec maja na Ptuj, prejela kipec kakovosti, ki ga prejme razstavljaivec, ki tri leta zapored osvoji zlato priznanje. Prestižni kipec je zadruga prejela za štiri sonaravne proizvode iz jabolk znamke Slodar. In sicer za njihov 100 procentni jabolčni sok toukec, čips, čips s cimetom in jabolčne krljce. Ravno tako so se dobro odrezali s predstavitvijo jabolčnih krljev s cimetom, za katere so prejeli srebrno priznanje.

Na zadrugi pa so se razveselili tudi tretjega mesta na 2. tekmovanju Agrobiznis, ki ga organiziraj časopis Finance in kjer iščejo male ponudnike hrane z namenom povečanja samooskrbe. V petek, 12. junija so namreč razglasili pet nagrajencev v treh kategorijah. Med 43 kandidati, ki jih je strokovna komisija ocenjevala zadnjega pol leta, je le ta najprej skrbila izbor na sedem kandidatov, nato pa na pet. Prvo mesto in naziv najboljšega podjetnika v kmetijstvu je prejelo Čebelarstvo

Voglar iz Šmarjških Toplic. Drugo mesto je zasedla pekarna Težak iz Zreč. Na zavidljivem tretjem mestu se je znašla Kmetijska Zadruga Šaleška dolina z ekološko govedino, ki jo tržijo pod znamko Ekodar. Živino kupujejo od 84 ekoloških rejcev govedine, ki imajo pretežno visokogorske pogoje reje. Tako se živina prehranjuje zdravo, zakol živine pa opravlja Kmetijska zadruga Rače, ki ima za to potreben certifikat. Največ takega mesa prodaja vrtcem in šolam, nekaj tudi trgovinam, ukvarjajo pa se tudi s proizvodnjo hrenovk. Direktor zadruga Ivan Drev pričakuje letos povečano prodajo, cilj zadruga pa je pridobiti čim več ekoloških rejcev, število bi radi povečali na 300. Tako bi se uvrstili med največje rejce govedine v državi.

Prejeta priznanja so dokaz, da je Kmetijska zadruga Šaleška dolina, ki je v zadnjih letih korenito spremenila način podjetniškega razmišljanja na pravi, pravzaprav odlični poti podjetništva v okviru katerega je skrb za kvaliteto proizvodov na prvem mestu.

Amadeja Komprej

ANA DESETNICA PONOVO V ŠOŠTANJU

Foto: arhiv

Festival pouličnih gledališč Ana Desetnica je letos ponovno obiskal Šoštanj. Zaradi prenove Trga svobode sta dve zanimivi predstavi tokrat potekali na parkirišču ob Mercatorju, tudi tokrat pa so gledališčniki privabili veliko število obiskovalcev.

Mnogi med njimi so morali tudi aktivno sodelovati v predstavi, bilo je zelo zanimivo, ko so pomagali pri varjenju piva. Tisti, ki so pri predstavi pomagali, so lahko tudi poskusili, kaj jim je uspelo narediti.

Ana Desetnica se je letos v Šoštanju ustavila že dvanajsto leto zapored. Organizatorji, Zavod za kulturo Šoštanj, obljublajo, da bo še naprej vsaka prva sreda v juliju rezervirana za ta zanimiv kulturni dogodek.

TJAŠA REHAR

90 LET MARIJE MAZE

Marija Maze iz Topolšice je 2. julija praznovala 90. rojstni dan. V prešernem razpoloženju v krogu družine so ji za visok jubilej čestitali župan Občine Šoštanj Darko Menih, predsednica KS Topolšica Petra Lipičnik in Alojz Brglez ter Vida Podvrtnik v imenu topolških upokojencev.

Zaželeli so ji predvsem veliko zdravja in prijetnih trenutkov v krogu njene družine. V življenju je imela nekaj težkih preizkušenj. Pri petih letih ji je umrla mati, zato se je morala iz Raven preseliti v Podgorje, kjer je služila pri Anžejju.

Kasneje je spoznala moža Rudija, s katerim sta imela štiri otroke, danes sta z njo le še Pavla in Rudi. Ima tudi štiri vnuke, moža pa je izgubila že pred 44 leti.

Službovala je v vrtnariji v Topolšici, kjer si je prislužila pokojnino. Še danes pa je izjemno aktivna: še pomladi je prelopatala vrt, dvakrat na dan gre na sprehod, kadar je slabo vreme pa hojo zamenja za sobno kolo.

Tjaša Rehar

Foto: arhiv

3. SREČANJE PRODNIKOVE RODBINE

Sreča, radost in nepopisno veselje. Vse to je čutiti, ko se sestane vseh deset bratov in sester Prodnikove rodbine.

14. junija letos smo tako imeli že 3. srečanje Prodnikove rodbine. Na igrišču na Velikem Vrhju smo se zbrali: deset bratov in sester, njihovi otroci, vnuki in tudi že pravnuki. Začetek rodu se začne pri že pokojnima, mami Kristini

in očetu Martinu Prodniku, ki sta se oba živeča v Šentilju pri Velenju preselila na Veliki Vrh in si zgradila hišo. Rodilo se jima je deset otrok, osem deklet in dva fanta. Najstarejša Marija tako šteje že 77 let, sledijo ji Kristina, Štefka, Milica, Anica, Silva, Martin, Olga, Slavka in najmlajši Ivan, ki šteje 60 let in je ostal doma na kmetiji.

V prijetnem nedeljskem popoldnevu smo tako prijetno pokramljali, prepevali, se nasmejali, kaj novega izvedeli o drug drugem, letošnji organizator srečanja, Janko, pa je tudi določil naslednika. Čez dve leti bo tako 4. srečanje na Koroškem, vsi letošnji udeleženci pa ga že nestrpo pričakujemo.

Melita Jelen

Foto: Manja Brinovšek

MARIJA USAR PRAZNOVALA 93 LET

Foto: arhiv

10. junija je svoj 93. rojstni dan praznovala Marija Usar, rojena Ločan iz Topolšice. Ob visokem jubileju ji je v imenu topolških upokojencev čestital tudi njihov predsednik Alojz Brglez.

Gospa Marija se najraje drži v krogu družine. Ima dva otroke – Štefko in Rafka, 6 vnukov in dva pravnuka. Čeprav se je izučila za krojačico, je bila gospodinja, šivala pa je predvsem za otroke, sorodnike in znance.

Bila je zelo delavna, veliko je pomagala pri najrazličnejših delih, predvsem na rojstni domačiji. Z že pokojnim možem Lukom sta prvih 13 let živela v Lepi Njivi, kasneje pa sta se z družino preselila v Topolšico, kjer biva še sedaj.

Že od nekdaj je v prostem času rada kaj prebrala, z branjem in molitvijo pa si še danes krajša čas.

Tjaša Rehar

OBMOČNI MNOGOBOJ 2015

Letošnji območni mnogoboj se je odvijal v Andražu nad Polzelo, natančneje v Jajčah, od petka 29. maja do sobote 30. maja. Organizirala ga je Četa Zelenega zlata Polzela v sodelovanju z rodu Pusti grad Šoštanj.

Mnogoboj je taborniško tekmovanje, na katerem se mladi taborniki preizkušajo v pridobljenih taborniških znanjih in veščinah. To tekmovanje se odvija vsako leto na področnem in državnem nivoju, namenjeno pa je prav vsem starostnim vejam tabornikov. Tekmovalne pan-

oge se razlikujejo po zahtevnosti za različne starosti. Tako najmlajši postavljajo šotor iz ene šotorke, nato iz dveh, treh, najstarejši pa postavljajo pravi šotor ali pa kar pionirski objekt – signalni stolp. Ekipe se pomerijo tudi v signaliziranju morse in semaforja, v lo-kostrelstvu, šaljivih nalogah in na spretnostnih poligonih, prav vse kategorije pa se odpravijo tudi na orientacijski pohod. Območnega mnogoboja se je udeležilo kar 240 otrok iz Koroško-šaleške-zgornjesavinjske regije, 33 sodnikov in več kot 40 organizatorjev, ki so

priskočili na pomoč pri hrani, prevozu in sami organizaciji. V soboto sta nas prišla pozdravit tudi ravnateljica polzelske osnovne šole Bernardka Sopčič in župan Občine Polzela Jože Kužnik. Vreme nam je bilo naklonjeno tako v petek kot soboto, tako da smo se lahko dodo-bra naužili sončnih žarkov. Mnogoboj smo zaključili s podelitvijo priznanj in nagrad vsem ekipam.

Z-D-R-A-V-O

Katja Novak

Foto: RPG Šoštanj

TABORNIŠKI PIKNIK

Šoštanjski taborniki smo v petek z mini mnogobojem zaključili taborniško leto na pikniku, ki smo ga preživel skupaj s starši.

Otroci proti staršem so se pomerili v lovu

na lisico, postavljanju šotora, premagovanju ovir in boju med dvema ognjema. Kljub veliki starševski tekmovalnosti, so otroci pobrali vsa prva mesta in si prislužili zlate medalje.

Vsi skupaj si zaslužimo velik HVALA, saj smo izpeljali še eno, več kot uspešno taborniško leto. Manjka samo še češnja na smetani - taborjenje v Ribnem.

Foto: RPG Šoštanj

TELOVADIJO ŽE PETNAJST LET

Konec aprila smo čez poletje prekinile s telovadbo starejše občanke Topolšice. Pričele smo s telovadbo v letu 2000 in letos slavile 15. obletnico.

Do leta 2012 smo se dobivale v telovadnici OŠ Topolšica pod vodstvom fizioterapevke Anice Kugovnič. Vaje je priredila naši starosti in zmogljivosti. Po njenem odhodu nas brezplačno vodi Silva Kugovnič. Ob jubileju se obema najlepše zahvaljujemo! Kar sedem je članic aktivnih vseh petnajst let. Naši najstarejši prijateljci Ana Zager in Milka Žabkar imata že 88 let in se med nami dobro počutita. Dobivamo se enkrat tedensko v dvorani Doma krajanov Topolšica. Sezono končamo s prijetnim zaključkom in si želimo še veliko druženj.

A.S.

Foto: arhiv

REPORTAŽA: OGLARJENJE

Junija letos so člani TD Pristava že 14. leto zapovrstjo postavili kopo na njihovem prireditvenem prostoru. Kopa sicer ni bila tako velika kot pretekla leta, a zato dela z njo ni bilo nič manj.

Pravzaprav je bilo delo celo bolj naporno, saj so morali oglarji uporabiti vse veščine, ki

so se jih v vseh letih naučili. Kar 6 od 11 dni sta jih namreč motila deževje in močan veter. Njihova stara kožarica, ki naj bi ponoči nudila zatočišče in spalnico dežurnim oglarjem, svoje vloge v času močnih nalivov in vetra ni opravičila. Preveč je bilo lukenj v strehi, pa tudi močan veter ni ravno vlival zaupanja za

spanje v krhki leseni koči na obronku gozda. Če med kuhanjem oglja večkrat dežuje, voda namoči zaščitno plast zemlje na vrhu kope, katere vloga je preprečevanje vstopa kisika v notranjost kope. Premočena zemlja lahko zdrsne iz kope, in če oglar tega ne opazi pravočasno, lahko izbruhne požar, ki pa ga ni mogoče več

pogasiti. Prepoznaven znak, da v kopi preveč gori, je moder dim. Takrat mora oglar omejiti dovode zraka. Nekdanji mentor Pristavčanov, žal že nekaj let pokojni Ruda Strmčnik, je imel s kuhanjem oglja v nalih bogate izkušnje, ki jih je prenesel na pristavčane. Za zaščito pred

dežjem so tudi včasih kope prekrivali z naravnimi materiali. Pristavčani so letos za zaščito pred dežjem uporabili kar PVC folijo. Kopa zaradi tega ni bila ravno lepa na pogled, vsaj deloma pa je nudila zaščito. Obstajajo namreč tudi slabe strani PVC pokrivala. Folija sicer

zaščiti zaščitno plast zemlje pred namakanjem, vendar pa ne prepušča zraka, zaradi česar kopa ne more »dihati«. Žerjavica zato lahko v notranjosti ugasne ali pa se vse skupaj pregreje. Zato so folijo na večjem številu mest preluknjali. Močan veter je folijo večkrat odkril, zato je bilo treba nenehno opazovati dogajanje na kopi. Oglar Milan Kotnik je med enim mojim obiskom potarnal, da si nekaj tistih najhujših dni z dežjem in vetrom ni upal zatisniti oči. V dežnem plašču in gumijastih škornjih je podnevi in ponoči s pomočnikom skrbno spremljal dogajanje na kopi. Večkrat je bilo potrebno kopo razkriti, ker se je pričela uparjati. Kuhanje oglja na Pristavi je namenjeno predvsem v turistične namene, zaradi ohranjanja te stare večšine, zato si oglarji tudi s tega stališča ne želijo slabega vremena, saj takrat obiskovalcev ni na spregled. Obiskovalci jim tudi krajšajo dolge dni in le-ti so prišli tiste dni, ko je bilo vreme bolj stabilno. Muke oglarjev je redno spremljal predsednik društva Bernard Kamenik, ki je skrbel, da je oglarija organizacijsko potekala nemoteno.

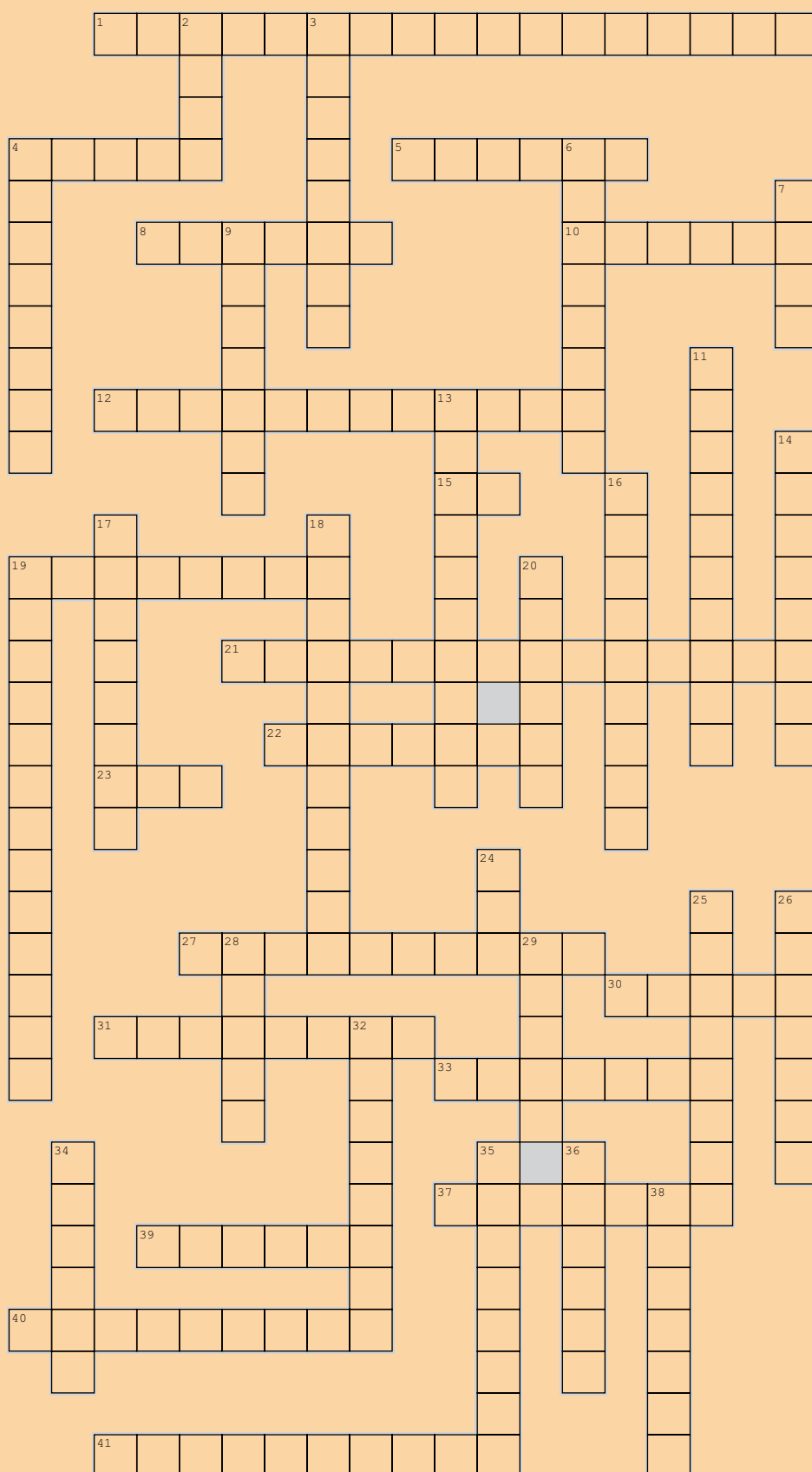
Dnevi so tekli in prišel je četrtek, 25. junij, ko je bil čas za razdiranje kope. Takrat se je ob 10. uri ob kopi zbralo večina članov društva, gaberški gasilci z avtocisterno in nekaj obiskovalcev. Jutro je bilo lepo in sončno, poleg tega pa je bil isti dan organiziran še pohod po Ravenski poti, tako da obiskovalcev ni manjkalo. Pripravili so leseno baranco, kamor so nalili vodo, nato pa so začeli pazljivo odstranjevati zaščitni sloj zemlje iz kope. Na začetku je bilo najti še nekaj kosov nezoglenelega lesa, nato pa se je vsem prikrdel nasmešek na obraz, ko so pričeli odkrivati pravo črno oglje. Z lopatami so ga zajemali in metali v baranco, kjer se je pogasil. Pogašenega so nato s samokolnicami vozili na kup, kjer se je posušil. Ker je bila v sredici še vedno žerjavica, je občasno tudi zagorelo. Takrat so priskočili na pomoč gasilci, ki so goreče oglje pogasili. Ko je bilo vse oglje pogašeno in spravljeno za sušenje, pa se je pričela prava oglarska zabava. Preventivno so oglje, ki se je sušilo še enkrat pogasili z vodo, nato pa naj bi sledil krst novepečenega oglarja, ki pa je to še pravi čas zaslutil in zato pobegnil iz prizorišča. Tako so bili obiskovalci za ta dogodek prikrajšani in o tem, kako poteka tak krst, bo možno izvedeti, ko bodo na naslednji oglariji krščenca pravi čas ujeli. Sledilo je vsesplošno tuširanje z vodo, tako, da so bili vsi čisto mokri, pa če so to želeli ali pa ne. Tuš je vsem vsekakor prišel prav, saj so vsi bili čisto črni od ogle-nega prahu, ki se je dvigoval med premetavanjem oglja, poleg tega pa je sonce že dobro ogrelo ozračje. Na koncu so bili vsi udeleženci postreženi z okrepčilno malico, ki je obsegala kračo, kranjske klobase, krvavice in različne priloge. Naslednja oglarija, ki čaka Pristavčane, bo sredi julija na Ljubnem ob Savinji.

Kopa Pristava 2015.

Foto: A. Grudnik

A. Grudnik

Vodoravno

1. Zdravnik za bolezni ušes, nosu in grla
4. Vzorec, kalup
5. Homerjev ep
8. Priprava za določanje strani neba
10. 100 arov
12. Čenča, izmišljava
15. Aluminij
19. Majhen zaselek na hribu, med Gaberkami, Velunjo in Ravnam
21. Strah pred zaprtim prostorom
22. Kraj pri Celju, tudi tovarna v Velenju
23. Doba, vek
27. Zaposlen na železnici
30. Antično ime današnje prestolnice
31. Izobraževalna ustanova s fakultetami
33. Majhen paket
37. Rimska boginja modrosti
39. TV film v nadaljevanjih
40. Urejevalka nohtov na nogah
41. Grad nad Šoštanjem

Navpično

2. Gre dvakrat na led
3. Meso z žara na paličici
4. Naša novinarka, Nela
6. Rahel tresljaj
7. Les za kurjavo
9. Kravje mleko prve dni po porodu teleta
11. Zdravilišče blizu Šoštanja
13. Severni veter v Sredozemlju
14. Japonski pilot, samomorilec
16. Goriški slavček, slovenski pesnik
17. Datoteka, ki jo brskalnik naloži na PC, cookie
18. Pravno razmerje med zavarovalnico in zavarovancem
19. Ime in priimek slavnega španskega sliakrja
20. Domišljavec
24. Marjana Deržaj: Poletna ?
25. Velika bela ptica selivka, Štrk
26. Zelen, drag kamen
28. Pevec Presley
29. Dodatek k pogodbi
32. Slovenska gledališka igralka, Mlakar
34. Velika, črna zver
35. Velik nasad trte
36. Vislice
38. ?

ŠALE

Samo policist

Policist sedi v naslonjaču in gleda televizijo. Žena ga prosi, če bi popravil vodovodno pipo v kuhinji, ki kaplja. "Saj nisem vodovodar!" ji

odvrne mož. Čez nekaj dni isti prizor. Žena pride k možu - policistu in mu reče, da je ugasnila žarnica v predsobi in naj jo zamenja. "Saj nisem Električar!" se razburi policaj. Ko se policist nekega dne vrne iz službe vidi, da sta popravljeni pipa in žarnica. Vprašal je ženo,

če je naročila obrtnike. "Ne, sosed se je ponudil." "In kaj je hotel za to?" "Da naj mu spečem pecivo ali pa se ljubim z njim." "In, si mu spekla pecivo?" "Saj nisem slaščičarka!"

**ENKRAT
TABORNIK,
VEDNO
TABORNIK**